

2009-03-11

Dokumentation

Open Space vid Kulturting 2009

-Hur skapar vi en kulturverksamhet som främjar både amatörer och professionella?

Processledare: Anette Granberg och Anna Uhlin Landh



Innehållsförteckning

Innehållsförteckning	s2
Inledning	s3
Alla barn har rätt till kultur – även invandrabarn.	s4
Balansgång mellan kommunalt ansvar och föreningars åtaganden	s5
Delaktighet i vår kulturhistoria	s6
Har proffs något ansvar gentemot amatörkultur?	s9
Hur får vi med barn och unga i planeringen?	s10
Hur gör vi lokal samverkan, lokal eller geografisk, mellan utövare/struktur?	s11
Hur hittar man bra samverkansformer amatörer-proffs?	s12
Hur kopplar man begreppen deltagarkultur och- åskådarkultur till temat ”Amatörer och proffs”?	s14
Hur tar vi hand om våra eldsjälar?	s15
Kultur i skolan – enstaka upplevelser blir tvång	s16
Ska vi främja både amatörer och proffs?	s18
Teckenspråk + Kultur - varför då?	s19
UKM idag, imorgon	s20
Vad är ”sin” kultur?	s21

Inledning

Den 10 mars 2009 genomfördes ett kulturting i regi av Regionförbundet Örebro och Landstinget Västmanland på Örebro slott. Tingtet riktade sig framförallt till politiker och tjänstemän i de två länen och ett av målen med tingtet var att genom dokumentation och utvärdering skapa förutsättningar för utvecklingsarbete inom barn- och ungdomskulturområdet. En av programpunkterna för årets ting var därför ett så kallat Open Space.

Open Space är en öppen dialogmodell vilket innebär att innehållet bestämdes av deltagarna med utgångspunkt i det centrala temat: hur skapar vi en kulturverksamhet som främjar både amatörer och professionella?

Detta utmynnade i att 14 olika teman i relation till det centrala temat diskuterades. Varje tema var inför dokumentationen strukturerat som följer:

- Titel/rubrik/fråga:
- Initiativtagare (samt kontaktuppgifter)
- Övriga deltagare
- Anteckningar, rekommendationer

Nedan följer den dokumentation som gjordes under detta forum, där varje tema presenteras var för sig med tillhörande anteckningar utan inbördes rangordning.

Alla barn har rätt till kultur – även invandrabarn. Hur får de tillgång till kultur utan att det samtidigt inskränker tillgången på deras kulturarv?

Initiativtagare: Ragnhild Källberg

Minnesanteckningar/rekommendationer:

Kultur är oerhört viktig för barns utveckling – både att konsumera och att utöva. Samtidigt vet vi att det är minst lika viktigt att barnen har en identitet i sitt ursprung.

Invandrabarnen får genom förskola och skola tillgång till vår kultur, men hur får de ett möte med sitt ursprungslands kultur? Oftast genom föräldrarna. Den har säkert den kvalitet som är behövlig. Men det är mindre vanligt att möta hemlandets kultur genom professionella utövare (förutom i TV).

Jag är rädd för att även kulturen segregerar – barnen som går i kulturskola och de barn som inte gör det. Det kan vara svårt för en invandrarförälder att se vitsen med att skjutsa barn till lektioner osv. Därför måste det finnas tillgång till kulturskola ute i bostadsområdena.

Barn ska möta kultur både genom amatörer (lärare, föräldrar) och professionella.

Kulturskolan i kommuner som har många invandrare ska i sitt program spegla denna verklighet. Författare på deras språk ska användas i t ex undervisning.

Invandrabarnens egen kultur måste bejakas och balanseras mot vår egen. Ett lands kultur kan vara nyckel till integrering- känner man inte till de barnböcker som läses i ett land är man borta i många diskussioner. (Tänk er någon som inte förstår vad man menar med att någon får gå till ”snickarbo”)

Kulturskola för invandrarföräldrar – något för studieförbunden?

Balansgång mellan kommunalt ansvar och föreningars åtaganden

Initiativtagare: Anders Westin

Antal deltagare: 14st

Minnesanteckningar/rekommendationer:

Föreningar som av tradition gjort verksamhet tenderar till att dö ut. I stället förväntar man sig att kommunerna ska sköta musikarr, teaterarr,

Fanns det kommunala och statliga pengar till kultur före 1930? Ändå fanns kulturverksamhet i ideell form.

Om man tar bort de offentliga stöden, kommer annan kulturverksamhet att växa upp i stället? Det kommer att behövas offentliga stöd för att försäkra oss om en bas över hela landet, som motverkar stora skillnader.

I en kommun som har ett aktivt kulturliv så får näringslivet i kommunen lättare att rekrytera attraktiv arbetskraft.

Det krävs bättre samverkan mellan region och kommun.

Kommunen kan tillhandahålla lokaler, och andra fasta förutsättningar och de ideella bidra med de saker som man har lättare för.

Det ska vara ok att föreningar och eldsjälar dör ut och att andra tillkommer.

Snabba pengar för ungdomsprojekt för att lättare hjälpa unga ideella.

Lärlingssystem i föreningslivet.

En ideell förening som får hjälp av kommunen med administration.

I Eskilstuna delar man på en avlönad person mellan teaterföreningen och kommunen

Ofta samma människor som är aktiva i fler föreningar.

Det behövs alla typer av människor i föreningarna.

Enkla faciliteter och infrastrukturer i kommunerna som gör att det är enkelt att vara föreningsarrangör.

Ny teknik lockar nya aktiva.

Det måste finnas möjlighet att få stöd till otraditionella konstellationer med nischade ämnen – frågor.

Alla är inte beredda att gå in i en förening.

Kortare projektanställningsmöjligheter

I Sala kan ett gäng privatpersoner söka snabba pengar, enkelt ansökningsförfarande, ca 5000 – 10 000 kr, enklare uppföljning för att ändå visa att det gjorts något.

Stor utmaning för kommunerna att visa ungdomar att det finns möjligheter och pengar att söka.

Kortare insatser i stället för livslånga åtaganden.

Delaktighet i vår kulturhistoria

Initiativtagare: Margareta Hildebrandt

Antal deltagare: 13

Minnesanteckningar/rekommendationer:

Presentation, kulturhistoria – vi som jobbar är proffs, stor grupp amatörer – hembygdsrörelse, nödvändig samarbetspartner – Hur gör vi, utbytet, hur kommer vi nån vart? Grupperingar? Har vi kommit nån vart?

Ungdomar, delaktighet, Läns museerna är fel ute, hela museisverige fel ute, annan typ av delaktighet behövs för att nå de ickeredanfrälsta, nya idéer behövs,

Historiskt intresse finns, samarbete med ungdomar med Live och rollspel som ingång
Tidskrävande, svåra tider, helger och kvällar, uppgifter, tar väldigt mycket tid
Bjuder man in för mycket blir det merjobb

Gav det spår i arbetet?

Utställning från Kristianstad av och för, genom ungdomar
Graffitiutställning, dokumentationsprojekt,

Kulturinstitutioner är bekväma
Måste museet vara platsen? Museet ut i skolan

Fler pedagoger, mindre experter

Hur får vi långsiktighet i det uppsökande skolarbetet
Skapande skola
Viktigt att inte lägga på projekt
Skolan har aldrig tid, svårt att skapa dialog med skolvärlden

Om man alltid väljer att dra allting genom skolan kommer vi att förknippas intimt med skolan, vilket kan försvåra annat engagemang från unga.

Lust, entusiasm.

ÖLM får beröm för utställning som fungerade väl för barn

Mer teknik i utställningssammanhang – lättare att förändra, anpassa och appellera

Tar ungdomar till sig informationen? Hur tillgängliggör vi kulturhistoria på ungdomars arenor, ex internet.

Större samarbetsprojekt för att tillgängliggöra kulturhistoria. Kan man gå till museet få låna attiraljer för levandegörande?

Grävning med skolklasser (ÖLM) gymnasieelever. Först egna studier och förberedelsearbete. Sen ut och gräv? De är energiska, entusiastiska och kunskapsörstande. När vi för få?

Är det möjligt för Hälleforslever? Vi gräver på plats, kan mycket väl vara Hällefors.

Väcker kreativitet. Bygger på delaktighet. Minne för livet. Eget skapande, eget berättande.

Referensgrupp av unga i magasinet (Vlm). Jaha, det här fastnar de för – eget lärande.

Byggnadsantikvarie, uppsökande arbete mot skolan, dokumentera hus i rivningsstadiet

Historiespel. Kostar pengar. Ny kompetens behövs. Samarbete med hembygdsföreningar.

Hur får man med de unga på hembygdståget?

Delaktighet – någon som går dataspelstillverkarutbildning, ungdomars deltagande.

Teknik, teknotek -

Hur mycket finns av samlingarna på internet.

Två sidor av mynet: deltagande och skolor, med lärare, själva planeringen på vuxenstadiet – ungdomars inflytande på planeringen, ungdomar delaktiga på fritiden. Kulturnatt. Svaret på frågor: Vad vill du se på museet, klotterplank. 3 personer började, så småningom 7-10, men de blev med tiden för gamla! Ragga nya på ukm i Köping.

Arenor att synas på. Var hur? Alla barn finns inte i Örebro! Allas rätt. 7-10 är 7-10, vackert så.

Måste jobba ute i länet, behov av samarbetspartners för att räcka till,

Och anpassa till det dagens ungdom gör och gillar – ny tid, nya seder. Hembygdsförbundet igen.

Finnstigen i Hällefors. Tas det upp i skolorna. Ja, den besöks av skolorna. Skitbra säger alla. Börjar med en grop slutar med en koja. Övernattning. Boendekarriär. Spel på sommaren.

Vikten av både proffs och amatörer, samspel måste till. De som finns inom rörelsen är ofta mer proffs än vi yrkesaktiva, annat utrymme för fördjupning. Ointressant i vår bransch om vem som är proffs eller amatör, kunnandet och entusiasmen avgörande.

Händer det nåt. Vår nästa basutställning blir ju likadan som för femtio år sedan.

Vi är inte ett hus, vi finns i hela vårt län. Nora är bra, teknik- och delaktighet, tåg mm. Lättare att få intresse för det lokala kulturarvet, det övergripande svårare. Samverkan lokalt är grundarbetet.

I västmanland, museet lokalt osynligt. Teatern och musiken syns mer. Flytt och ombyggnation tvingar museet ut i länet, nya idéer, nya arbetssätt.

Två kulturupplevelser per år fyller museet. Tjänsterna fylls upp när det går bra – hur räcker vi till?

Fasta strukturer, svåra att bryta. Två län i länet (samma i Örebro och västmanland), svårt att knyta ihop. Henbygden stark i norr, ekomuseum. Det finns delaktighet i kulturhistorien men vi har inte kontrollen!

Uställning på teknikus, om rörelse av vikt – fysisk hälsa , fysisk utställning, nådde många nya grupper. Barnen återvände med sina familjer. Bröt mot förväntningarna. Variationer av ämne – graffitti. Är det kulturhistoria? Både hembygdsfolk och ungdomar. Många män i trettioårsåldern.

Modernare kulturhistoria, nya ingångar (graffitti lockar mer än Pershyttan). Det yngre historieintresset – är vi rätt institution? Inte i huset? Historiespel. Spännande lärande intressanta. Kan vi göra det? Svensk historia? Möter och lämnar ut historien. Målade och spännande. Möter spelutvecklare. Kommer att finnas massor.

Jag vill försvara utställningsmediet. Bra sätt att berätta. Fler sinnen än datorskärmen.

Var hittar man kreativa ungdomar. Mycket fika! Där ungdomar möts. Det tar tid. Låt det ta tid. Man kan inte binda upp dem speciellt länge. Rekrytera nya. Kontakter med skolor får den enda pedagogen ta. Samverkan lösningen, all personal, hembygdsrörelsen mfl.

Annat koncept för att nå skolorna. Åker runt och berättar om förintelsen, man behöver inte krångla till det för att nå ungdomar!

Gemensam resurs att bearbeta skolan för all kultur.

Vi är tvungna att söka oss utanför skolan också – inte bli för intimt förknippade med skolan. Deltagandet är medicinen. Om skolkoppling sker med eget deltagande är vi bättre vaccinerade.

Har proffs något ansvar gentemot amatörkultur?

Initiativtagare: Torleif Ander

Antal deltagare: 8

Minnesanteckningar/rekommendationer:

Proffsen ska delge sina processer i t.ex. skola. Vem ska bekosta? Hur ska möjligheter att delge beredas? Kvalitet kostar tid. Duktiga måste lägga ner tid för att ha något att förmedla. Det är också avhängigt av att konstnären kan, vill kommunicera sin förmåga. Viss upplevelseindustri är inkluderande, viss inte. Om man är verkligt proffsig på sitt så ger man något. Elevers upplevelse med levande konstnärer ger en fördjupad förståelse/fascination och djupare upplevelse. För studieförbund- de som har kunskaper är oerhört viktiga för att inspirera och föra ut konstnärsskaper. Det svåra är att uppfylla kraven på folkbildning och samtidigt hålla kraven på verksamheten och kvalitet. Studieförbunden är en viktig brygga mellan proffs och amatörer. Viktigt med goda förebilder. Intressant med hur idrottsrörelsen har lyckats engagera och koppla ihop ungdomsidrott med elit.

Hur får vi med barn och unga i planeringen?

Initiativtagare: Lena Hultberg

Antal deltagare: 14

Minnesanteckningar/rekommendationer:

Åskådare och deltagare behövs båda. Att vara åskådare är viktigt för att ha och få inspiration för eget skapande.

Simrishamn har ett system mötesplatser, Face book och andra communities. Även politiker kommunicerar den vägen. det är bra komplement men ersätter aldrig det riktiga mötet.

Tips att mötas på ungdomarnas platser, fritidsgårdar, cafeér.

Om man kan ta tillvara ungdomars åsikter och ta dem på allvar så kommer man långt. Det kan vara svårt att få kollegor (vuxna) att ta dem på allvar.

Rinkaby skola har ordnat en mötesplats för ungdomar och har lyckats bra.

Viktigt att det finns vuxna nära våra ungdomar och att barn och ungdomar får vara med och tycka till i beslut om allt från t.ex ekonomibesparingar som utökningar. Ta med ungdomarnas åsikter!

Mötesplatser är återkommande och viktigt i hela diskussionen!

Hur får man in ungdomarnas idéer i planeringen? Arrangörsråd är ett tips.

Andra vuxna förutom lärarna saknas på skolorna, fler möten i skolan och i ungdomarnas vardag krävs. Viktigt att få in det naturligt.

Vara konserthus är ihopslaget, gymnasieskola och kulturhus. De har plockat in mötesplatser och cirkulation av människor från början.

Mötesplatserna måste ligga i en central utgångspunkt så det finns närhet till möten för alla. Möten mitt i samhället.

Karlskoga samverkar mycket mellan skolan och studieförbunden, kulturskolan, föreningar mm. Det fanns med i motiveringen för årets kulturkommun.

Skolan är vår plats att kunna nå alla barn. Ta till vara ungdomars lärande i processen.

Hur gör vi lokal samverkan, lokal eller geografisk, mellan utövare /struktur?

Initiativtagare: Annika Lind

Antal deltagare: 2

Minnesanteckningar/rekommendationer:

Sitter just nu själv i min grupp...tror inte det beror på ämnet! Problemet jag ofta stöter på när jag blir "indragen" i något är ett focus på problemen och inte lösningen....Jag tänker att det finns många strukturella gränser som vi NU KOMMER det deltagare...

Vi diskuterar just strukturer, vem äger frågan, var går gränsen gentemot kommun, landsting... Småkommuner kontra stora....Inga underlag för heltidstjänster... Engagemanget inom politik, idrott, ideellt arbete mm...

Hur hittar man bra samverkansformer amatörer-proffs?

Initiativtagare: Carina Nyström

Antal deltagare: 7

Minnesanteckningar/rekommendationer:

Hur hittar man samarbetspartner i Kultur i skolan. Samordning. Hur hitta resurser?

Hur tänker politiker i ang resurser?

Skillnad på infrastruktur och resurser proffs- amatörer..

Många gamla arbetarspel---blev fria grupper..

Pedagoger finns på teater västmanland....möter eleverna före under efter.

Svårare med besökande grupper.

Har skolan uppdraget att få barnen att spela teater??drama integrerat i ämnet svenska.

Står i läroplan, men kompetensfråga..Kulturmänniskor vill ha folk med kompetens teaterpedagoger i skolan.

"redan frälsta lärare driver kulturen i skolan, men många lärare når man inte.

Ska passa i kursen och vara matnyttigt.

Lärarhandledningar- så här kan du använda teatern i dom här ämnen..

Kunskap bland lärarna

Ska vi ha kultur för ALLA i grundskolan eller bara för dom som väljer?

Kommunalt självstyre slår olika med resurser?

Vad innebär det här med regionalisering.?

Inte automatsikt guld o gröna skogar.

Skolteatern - en sak men att ta steget över att gå på en institution?

Resursfråga om infrastruktur.

Begränsning med kulturbussar.

Stockholm diskuterat fond med näringsliv för att stötta kulturbussar.?nägot för mindre bussar?

KAN AMAtörer få skriva för, regissera ,skriva musik för proffs. Det sker! Dålig massmedial uppmärksamhet?

Ofta inbjudan från proffs

Dålig respekt för amatörer.

"är det på helgen" då kan inte vi (journalister) Sämre intresse för barnteater

Skriva "Föreställning och upplopp!!"

Eller Skriva själv vad som händer...

Änu svårare att få tidningarna att skriva om amatörkultur.

Många institutioner uppdrag att stötta /främja amatörteaterlivet.

Skapande skola- ser olika ut i landet. Samordning behövs.

Rätt att även köpa in föreställning.

Det finns ett värde i att uppleva högkvalitativ kultur. Barnen vet inte riktigt själva vad de vill ha.
Kanske konsumerar mest film?

Ge nycklar inför en kultur upplevelse..

Lika tråkigt som att se en hockeymatch utan att ens kunna några regler,förstå.

Varför går inte pengar från skapande skola till fortbildning av lärare.

Vi hade haft en chans att prata om teater mm..

Men skolan /kommunen ska ta ansvar för fortbildning.

Kanske eleverna ska lära sig?

Ibland landar en teaterföreställning snett, lärarna kan inte samtala-

Bra att det kommer in mer i lärarutbildningen.

Då komemr också krav på fortbildning av lärarna, för att de ska kunna prata om föreställningarna
t ex.

Hur ställer man frågor kring en föreställning+

Ibland kanske bra med bestämmelser, så att resurser avvaras.

Pedagogiskt problem möte kulturarbetare-skola.

Hur kopplar man begreppen deltagarkultur och åskådarkultur till temat ”Amatörer och proffs”?

Initiativtagare: Frida Renberg

Antal deltagare: 8

Minnesanteckningar/rekommendationer:

- Vi tycker att det är otroligt viktigt med deltagarkultur – framförallt för barn och unga. När vi pratar Kulturpolitik och kulturutredning så glömmer vi ofta det ideella och folkbildningen – de gör en enormt stor insats för kulturlivet lokalt.

- Vi tycker att det professionella bör prioritera och uppvärdera deltagarkulturen och det amatörmässiga. Arenor och scener ska vara tillgängliga även för de som är inte är professionella. Bjud in och låt alla delta på riktigt!

- Frågan för open space känns väldigt sluten. Amatörer och proffs känns förlegad. Har begreppet någonsin varit relevant? Orden får en dålig klang tillsammans.

- Amatörer får ej sin huvudinkomst från sin passion. Det behöver inte betyda att de är sämre. Konsument – producent perspektivet har ändrats. Mellanfiltret är borta.

- Kan man med proffs skapa en deltagarkultur?
Professionella måste gå in i pedagogrollen? Vill dom, kan dom och bör dom?
Finns deltagarperspektivet med i kulturutredningen?

- Hur kan institutionerna jobba mer med deltagarkultur?
Deltagarkultur har kommit fram genom att institutioner och andra är så tröga.

- Obligatoriskt? För att främja deltagarkulturen ska man göra kultur i skolan obligatorisk?

- Kvalitet kan vara av godo men även släppa in det som inte räknas som kvalitet.

Kalla dem för *förebilder* – snarare än professionella!

Det handlar om arenor – professionella får bättre tillgång till arenor. Vi måste uppvärdera kulturen som inte är professionell!

- Arenorna måste bli mer tillgängliga för även amatörer och deltagarkultur!

- Varje kulturarbetare måste vara bred i sitt perspektiv. Varför gäller inte det institutionerna? Förlegat och elitistiskt! Man är bekväm!

Hur tar vi hand om våra eldsjälar?

Initiativtagare: Gunilla Dovsten

Antal deltagare: 9

Minnesanteckningar/rekommendationer:

Man måste vara fler eldsjälar. Korsbefruktning.

Ska kommunen ta ansvar för sina eldsjälar eller ska man låta dem brinna upp?

Eldsälarna dör ut.

Gratifikationer till eldsälarna kan göra att de håller längre.

Kommunerna är rädda för att få fasta kostnader där man sitter fast år efter år.

Ska vi ta hand om dem?

Eldsälarna behöver få cred, kanske inte ersättning.

Det går att hitta nya frivilliga bara vi frågar dem.

Lättare att locka nya engagerade till kortare åtaganden. Gärna nischat.

Vi måste acceptera att människor och deras frågor/intressen försvinner men å andra sidan kommer nya människor som driver nya frågor.

Det är inte bra och inte heller hållbart att vara ensam eldsjäl.

Mentorer till eldsjälar, ett kommunalt bollplank

Kommunerna kan bli bättre på det, det tar lång tid, byråkrati, utrymme och mod saknas hos tjänstemännen.

En kommunalt anställd människa kan inte vara för positiv och tillmötesgående mot kunder och uppvaktningar utifrån för då kan övriga kollegor och systemet ge sig till känna på ett negativt sätt. ”Så här gör vi här, det där har vi provat förut och det gick inte då heller”.

Alla som jobbar med samma typ av frågor, tex ungdomar inom kommun, kyrka etc måste samverka för att kunna förmera sina insatser. Lösningbaserat arbete.

Kommunala tjänstemän som inte har möjlighet att ge stöd till initiativ utifrån.

När och om den regionala kulturportföljen, kommer så är de ideella oerhört viktiga.

Även politiker behöver också vara eldsjälar inom sitt område för att lära känna alla verksamheter som behöver prioriteras.

Gamla förlegade synsätt och traditioner på vad som är ideellt och vad som är arbete.

Man har ett ”riktigt” jobb på dagarna 100% och sen är man kulturaktiv på kvällarna på fritiden.

Vissa entreprenörer behöver kanske stöd i att föra ut sin vision.

Uppmuntra de ideella med priser och hjälp att söka stöd.

Kommuner och studieförbund behöver förbättra sin dialog.

Eldsälarna behöver synliggöras.

Arbetsmarknadspengar som gör det möjligt för kulturarbetande eldsjälar att kunna utveckla en ide eller ett projekt.

Kultur i skolan – enstaka upplevelser blir tvång

Initiativtagare, Helena Arnell

Antal deltagare: 15

Minnesanteckningar/rekommendationer:

Utsatte barnen fler en dansföreställning, fick många reaktioner. Varför skulle barnen se det här. Många unga människor upplever kultur i skolan tråkigt!? Trots att de sysslar med det på fritiden. Deltagarperspektiv på detta?

Enstaka upplevelser som inte ingår i nåt annat?

Skapar vi kulturfunder?

Lärarna viktiga, hur barnen upplever det.

Se en dansföreställning t ex , man inte begriper. .Blir provocerande. Man känner sig dum.

Lärarmaterial fanns på hemsidan. Vid möte kort innan, ingen lärare kom.

Västmanland läns teater pedagoger arbetar före o efter.

Vikten av samtal efteråt.

Överarbetar vi?

Tvingar barnen att ta ställning?

Synd att inte skapande skola kan användas till fortbildning av lärare,

Är det vi som jobbar med kultur, eller skolan som har ansvaret?

Kvantitet på upplevelser bra. Blandning av eget skapande -upplevelser bra.

Pedagogerna arbetar med att ge nycklarna till upplevelsen. Vi frågar inte om det var bra eller dåligt?

Lärare tenderar till att göra en föreställning till ett läxförhör! Hur ska jag ge rätt svar till dom vuxna istället för att uppleva.

Vi måste skapa mötesplatser med skolan.

Vi vuxna går av egen fri vilja.

Lite av det lustfyllda går bort...

Skådespelarna kan ta ansvaret – o låta lärarna slappna av..under föreställning.

Ängst i foajén inför skolföreställning. Hur kan vi göra det trevligare??? Som arrangör och grupp??

Olika om föreställning sker på skolan . Skolelever för sällan såna här arrangemang. Vad händer om elever åker själva?

Teatern blir ”s k o l a ”

En enda föreställning- och den var tråkig- drar all över en kam.

Viktigt att klargöra vem som har ansvaret. Lärarna eller teatern?

Vad gäller i lokalen? Tydliga roller!

Viktigt vid inbjudan.

Kontinuitet spelar roll.

Kan man också väva in föräldrar? Föräldramöten?

Bygga in traditioner.Kursmoment.

Man får ett annat möte när man också har ett deltagande med. Ett djupare möte.

Egna berättelser.

Frivilligt att göra något eget av detta.

Resurs en skådespelare och en tekniker från teater

Bildprojektioner mm, meningar mm blev en föreställning.

Sedan besök på teatern!!

Många huvud -sämre möten. Med 150 barn/föreställning istället för 60..

Delaktighetsperspektivet saknas lite i skapande skola

Verkar vara en framgångsfaktor.

Lite större besvär med delaktighet.

Ibland är de stökigaste eleverna bäst inom kulturen...

Ska vi främja både amatörer och proffs?

Initiativtagare: Mia Sydow Mölleby

Antal deltagare: 12

Minnesanteckningar/rekommendationer:

Både och bör främjas, nu poängteras kulturen som näring alltför mycket, folkrörelser och studieförbund bör också stödjas.

Vad är amatör och proffs, finns proffs inom kultursektorn? De få som eventuellt är proffs behöver väl inte stödjas eftersom de klarar sig ändå.

De som lever på sin verksamhet är professionella, men behöver ändå stöd för att kunna göra det.

Å andra sidan om man behöver stöd för att överleva är man inte proffs.

Skall vi inte prata om yrkesverksamma inom området istället för proffs? Är det att få betalt som gör att man är proffs? I så fall är en heltidsanställd cirkelledare också proffs.

Inom idrotten har vi många motionsidrottare, men få som lever på det. Vi kanske ska stödja kulturutövare på samma sätt. Motionärer behöver inget bidrag för att motionera.

Västerås konstmuseum har en bra kombination för skolor med besök för skolor med kulturpedagog och visning och sedan får tid att jobba självständigt. En kombination av deltagar och åskådarkultur på plats. Funkar bra för skolorna i Västerås, men funkar det för skolorna runt om.

I skolorna är det ofta samma klasser som kommer till teaterföreläsningar – det är uppenbart att det är samma lärare som nappar.

Ska man bejaka den bredd som finns i kulturlivet så måste man formulera vad det är som ska stödjas, bevaras och utvecklas. Allt kan inte stödjas men bejakas.

Hur ska deltagarkulturen främjas om inte alla lager från amatörer till proffs finns? Det behövs många nivåer för att amatörkulturen ska leva vidare och ha förebilder.

Vi hamnar förr eller senare i en prioriteringsdiskussion där vi måste välja bort och välja vilka delar som ska stödjas offentligt och vilka som ska sponsras. Hur mycket är konstens egenvärde värt?

Vilka krav på sig får man för att sponsras?

I USA är det tydliga spår idag av att sponsring försvinner i samband med ekonomikrisen. Projekt kan inte göras och en del tidigareläggs. Var hamnar långsiktigheten med kultursponsring? Hur blir det för barn och ungdom – vissa generationer som har tur att växa upp i ”goda” tider får mycket kultur och andra får inget?

En skola som ska utsmyckas borde kunna plocka in en konstnär (detta hade gjorts någongstans) som tillsammans med eleverna skapar utsmyckning och konstnären styr halva utrymmet och eleverna andra halvan.

Diskussionen om den tärande och närande sektorn känns ganska trist. Man ser inte helheten att vi bygger samhället tillsammans. Stödjande och närande vore bättre.

Man kan inte bara se vad som genererar kapital, det saknas en länk mellan amatörer och proffs.

Gråzonen är stor, när är man amatör och när blir man proffs?

Vi är ense om att både amatörer och proffs behövs och att proffs stimulerar amatörer. Hur stödet ska se ut är en annan femma!

Teckenspråk + Kultur - varför då?

Initiativtagare: Anna Öjebrandt o Johanna Treffenberg

Antal deltagare: 3

Minnesanteckningar/rekommendationer:

Vi sitter här och undrar om det kommer nån som vill prata med oss om det som finns på vårt hjärta och som borde vara en hjärtefråga för Örebro – att tillgängliggöra kultur för alla teckenspråkiga barn och unga – som kommer hit från hela landet....

I Örebro finns det 10 000 teckenspråkiga personer – kultur handlar ofta om språk och kommunikation och här finns även många hörande med teckenspråk som sitt första språk.

Kanske hämmar det andra att vi har tolkar med? Näe.....

Vi har berättat om vår verksamhet och fått lyssna på varandra – alla är eniga om att kunskap är viktigt!!!

Barbro undrar varför inte alla kommunala skolor erbjuder utb i lite teckenspråk och vi alla håller med. Vi pratar om att C-språk borde vara ett självklart erbjudande för alla gymnasieelever.

Kultur är en självklarhet – oavsett vilket språk som används! Det är ingen handikappfråga....

Oupps! Nu är det samling!

UKM idag, imorgon

Initiativtagare: Annika Hedberg

Antal deltagare: 10

Minnesanteckningar/rekommendationer:

En redogörelse för vad UKM är, hur det har sett ut.

UKM är ingen tävling en kollektiv uppträdande.

UKM var först finansierat av kulturrådet, inte längre för att vi inte är föreningsbundna.

Sen finansieras det även av länen.

Mötena är viktiga

Du kan inte ha en förening för poeter detta är ett forum för dem.

Vad får ungdomarna av idrotten. Detta är enda förutsättningen för ungdomarna att visa sin konst.

Kan man få in proffs i det här?

Proffsen kommer in som workshopsledare samt konferencier, teknik, i vernisagen finns det konstnärer som ger feedback på konsten..

Gamla UKMare Loren, David och Mario, Sebastian

Kan vi mötas över länsgränsen med UKM?

Om regionförbundet går in, det är en ekonomisk fråga!

Det är viktigt med en ungdomskulturkonsulent som kan vara spindeln.

Landstinget i Västmanland har erbjudit att jobba även i Örebro.

Man har inte Prioriterat UKM i Örebro.

Bidragssystemet lever kvar fast samhället förändras, finns undantag.

Har man en gång varit på en festival är man fast

Kan vi ge i uppdrag åt länskulturrådet att bli UKM region?

Vad kostar det?

Lokalt behövs ljus och ljud

Västmanlands budget är 70 000 kr för läns.

Kanske kan regionförbundet gå in med pengar?

Alla möjliga kulturyttringar på samma ställe. Och att man tänjer gränser för kulturyttringar detta skapar nya kulturyttringar.

Det skall alltid vara med ungdomar i urvalsgruppen!

Vi vill säga till regionförbundet att det finns 3 kommuner som vill arrangera UKM.

Kanske bäst att ungdomar är med och påverkar.

Vad gör vi för ungdomar intresserade av kultur – idrott.

De föreningslösa ungdomarna, att nå de.

UKM når invandrarungdomar.

Vi får verka utifrån de premisserna som finns. Kan inte konsulenterna jobba med detta?

Vad är ”sin” kultur?

Initiativtagare: Curt Hellman

Antal deltagare: 10

Minnesanteckningar/rekommendationer:

Nedan skiljer vi inte på att producera eller att konsumera kultur

Finns ingen speciell ungdomskultur Vi ska inte packetera människor i fack

Ungdomskultur ett mycket vitt begrepp somk kanske inte ens finns!

Kanske ska vi ge ungdomar liksom andra möjlighet att syssla med det som intresserar dem

”Sin” kultur är möjligheter att utvecklas på många plan och det vi kan göra är att erbjuda möjligheter och mötesplatser

Vi kanske hemska tanke! måste fråga ungdomarna vad de vill göra

REKOMMENDATIONER

Prata med ungdomar

Kontaktnätverk med ungdomar

Ställa strukturer och infrastrukturer som finns i kommunerna till barns och ungdomars förfogande

Använda de digitala hjälpmedel som finns för information

Visa att ungdomar konkret kan påverka sin situation

Ungdomsambassadörer